

Poznań, dnia 3 marca 2014r.

L. Dz.275/03/2014

Szanowny Pan
Emil Kędzierski
Radca Ministra
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na zaproszenie do konsultacji dotyczących komunikatu Komisji Europejskiej o zarządzaniu Internetem, chcielibyśmy przekazać swoje uwagi i propozycje. Mamy nadzieję, że przyczynią się one do dyskusji nad projektem i wypracowania optymalnego modelu zarządzania siecią Internet.

1. Szybkość i efektywność podejmowania decyzji

Obecnie wiele decyzji dotyczących Internetu podejmowane jest przez organizacje prywatne, takie jak IANA, ICANN i IETF. Organizacje te działają według ustalonych procedur, zapewniających efektywne podejmowanie decyzji przy udziale ograniczonej reprezentacji zainteresowanych podmiotów. Wiele decyzji dotyczących Internetu, podejmowane jest także autonomicznie przez zainteresowane podmioty w zakresie ich dotyczącym pomimo braku formalnych uregulowań. Decyzje takie pozwalają na szybkie adaptowanie się podmiotów do zmieniających się warunków oraz na szybką reakcję na nowe możliwości i zagrożenia. Podejmowane decyzje uwzględniają często „najlepsze praktyki” (best practices), które są powszechnie akceptowane bez formalnego ich uregulowania.

Popierając propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą dopuszczenia do zarządzania Internetem wszystkich zainteresowanych podmiotów oraz większe umiędzynarodowienie zarządzania Internetem, chcielibyśmy jednakże zauważyć, że sprawne i efektywne podejmowanie decyzji przy udziale dużej liczby zainteresowanych podmiotów wymaga opracowania i wdrożenia odpowiednich procedur pozwalających na zapewnienie szybkości działania przy jednoczesnym zagwarantowaniu możliwości udziału wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Sieć Internet zmienia się w sposób niezwykle dynamiczny. Dynamika ta dotyczy zarówno rozwoju technologicznego, jak i ekonomicznych i społecznych aspektów korzystania z Internetu, w tym także metod i sposobów prowadzenia działalności niezgodnej z przyjętymi powszechnie normami, nieuczciwej a nawet przestępczej. Szybkość reakcji na pojawiające się możliwości i zagrożenia wydaje się więc kluczowa dla efektywnego zarządzania siecią Internet.

Dotychczasowa praktyka wielu organizacji międzynarodowych, szczególnie organizacji zrzeszających rządy poszczególnych państw, wskazuje na niską efektywność podejmowania przez nie decyzji. Proces decyzyjny w takich organizacjach jest często długotrwały, a przyjęte procedury pozwalają na długotrwałe blokowanie procesu decyzyjnego przez niektórych jego uczestników. Dopuszczenie do udziału w procesie decyzyjnym szerokiej reprezentacji różnorodnych podmiotów zainteresowanych regulacjami Internetu może dodatkowo komplikować przebieg procesu decyzyjnego, szczególnie w sytuacji ścierania się sprzecznych interesów poszczególnych uczestników.

Wobec powyższych argumentów uważamy, iż wypracowanie i wdrożenie procedur umożliwiających szybkie i efektywne podejmowanie decyzji dotyczących Internetu jest krytyczne dla realizacji proponowanych przez Komisję Europejską zasad zarządzania Internetem.

2. Możliwość wyegzekwowania przyjętych uregulowań

Internet został zaprojektowany jako wiele połączonych ze sobą ale autonomicznych sieci zarządzanych przez niezależne podmioty. Dotychczasowy zakres regulacji Internetu przez instytucje takie jak IANA, ICANN i inne jest mocno ograniczony, a wprowadzane przez nie regulacje są przyjmowane przez zainteresowane podmioty w sposób dobrowolny, bez formalnego przymusu. Jednocześnie wiele regulacji dotyczących działalności w Internecie jest wprowadzane przez poszczególne państwa, które dysponują możliwościami narzucenia tych regulacji podmiotom mającym siedzibę lub prowadzącym działalność na ich terytorium. Dotyczy to przykładowo zasad prowadzenia handlu Internetowego, zasad przetwarzania danych osobowych czy też przepisów karnoprawnych regulujących odpowiedzialność za działania przestępcze prowadzone w sieci Internet. Międzynarodowy charakter Internetu powoduje jednak, że uregulowania krajowe nie są wystarczające dla prawidłowej ochrony obywateli i ich praw przed działaniami podmiotów zagranicznych, działających na podstawie przepisów prawnych innych państw.

Zapewnienie efektywnego zarządzania Internetem, w szczególności w zakresie ochrony praw jednostki, wolności wypowiedzi, zwalczania przestępczości Internetowej oraz zagwarantowania określonego poziomu ochrony stron transakcji handlowych dokonywanych przez Internet, wymaga narzucenia określonych regulacji wszystkim podmiotom, niezależnie od ich przynależności państwowej. Wymaga to wspólnego działania wszystkich państw świata, które muszą zaakceptować wspólny katalog niezbędnych uregulowań. Dotychczasowe doświadczenia wskazują jednak, że stanowienie wspólnych międzynarodowych regulacji natrafia często na wiele trudności zarówno na etapie transpozycji regulacji międzynarodowych do porządków prawnych poszczególnych państw, jak i na etapie egzekucji wprowadzonych przepisów przez poszczególne państwa.

Wprowadzenie wspólnych zasad zarządzania Internetem wymaga ich powszechnej akceptacji zarówno przez rządy poszczególnych państw, jak i przez wszystkie zainteresowane podmioty. Uzyskanie takiej akceptacji może być trudne wobec sprzeczności interesów różnych zainteresowanych podmiotów, a egzekwowanie tych regulacji za pomocą środków przymusu może być często niemożliwe. Jednocześnie brak prawidłowej implementacji uregulowań we wszystkich państwach może umożliwić migrację działalności niezgodnej z tymi regulacjami (w tym działalności przestępczej) do państw nie implementujących lub nie egzekwujących przyjętych uregulowań. Wobec międzynarodowego charakteru sieci Internet działania prowadzone z terytorium tych państw mogą

być znaczącym zagrożeniem dla obywateli innych państw, także państw poprawnie implementujących i egzekwujących przyjęte uregulowania. Z tego względu uważamy, że jedynie powszechne przyjęcie wypracowanych regulacji przez wszystkie państwa świata i ich właściwa egzekucja przez aparaty państwowe może zagwarantować osiągnięcie celów zarządzania Internetem, takich jak ochrona jednostki, wolności wypowiedzi i ograniczenie przestępczości internetowej.

3. Zwiększenie roli Regional Internet Registry

Wobec propozycji umiędzynarodowienia działań organizacji zarządzających obecnie Internetem, takich jak IANA i ICANN, chcielibyśmy zaproponować zwiększenie roli regionalnych rejestrów internetowych (Regional Internet Registry). Rejestry takie obejmują zasięg wszystkich kontynentów i prowadzą obecnie w ograniczonym zakresie działania z zakresu zarządzania Internetem, jak na przykład przydział adresów Internetowych.

Regionalnym rejestrem internetowym obejmującym swoim zakresem działania Europę jest RIPE NCC. Organizacja ta zrzesza europejskich operatorów sieci internetowych, jest otwarta dla wszystkich podmiotów chcących do niej przystąpić oraz posiada przejrzyste procedury podejmowania decyzji w drodze głosowania przez wszystkich członków. Umożliwia więc wszystkim zainteresowanym podmiotom realny wpływ na podejmowane decyzje poprzez zostanie członkiem organizacji i udział z głosowaniami.

Uważamy, że RIPE NCC będzie dobrym przedstawicielem kontynentu europejskiego w pracach nad zarządzaniem siecią Internet a współpraca RIPE NCC z innymi rejestrami regionalnymi (AfriNIC dla Afryki, ARIN dla Ameryki Północnej, APNIC dla regionu Azja-Pacyfik i LACNIC dla Ameryki Łacińskiej) we wspólnym podejmowaniu decyzji dotyczących Internetu pozwoli na pełną i równą reprezentację wszystkich kontynentów w zarządzaniu Internetem przy jednoczesnym ograniczeniu dominacji organizacji północnoamerykańskich do roli jednego z równoprawnych współuczestników procesu decyzyjnego.

Z poważaniem

Z-ca Przewodniczącego
Dyrektora Instytutu d/s PCSS

dr inż. M. Strojński